

șia și Administrația:
Biblioteca Românească S. A.
Bulevardul României No. 2.
Telefon 87

Director
I. ȘTEFĂ

Dr. Dr. Lazăr Nichi, directorul
Palatului Cultural
Arad



ORGAN INDEPENDENT SĂPTĂMĂNAL

La Casa orașului... mare
emoție, ba chiar: comoșie!...
... „Rebelul” Gomboșu vrea
să spele rufele murdare, az-
vărlind toate otrepele... și
de aceea și soprana Bazili,
marele mâncător de „büdös
oláh” își face bagajele.
Becsületszavamra!...

Calitate relativitate

„Totul e relativ”
... „dreptate, când
... „relativitate
... „personale
... „ca exemplu
... „caracteristice: una,
... „ană înaltă peste
... „proporțional de sub-
... „figură, de statură
... „colosală.

... „din copilărie do-
... „de clasă era mai
... „ceiace l-a făcut
... „curiozitate, conti-
... „magnet” pentru
... „torilor. Conștient
... „devenit sfios și
... „poate aceste scâ-
... „călăuze, îndem-
... „științe”, ajungând
... „aterie”, cu multe
... „bitand proeminen-
... „societății” a
... „om de condiție”.
... „în zadar. Stănd
... „răși inspiră încre-
... „le lui răspund tu-
... „șilor” legii perso-
... „este privit ca o
... „tă, figura lui cara-
... „moștește ochii, ne-
... „l examinezi și să-l
... „sufletește, pentru
... „ca „personalitate”.

... „a extremitatea su-
... „rșii — care este
... „în totalitatea sa,
... „ia a cusut câteva
... „Vitejia soldaților
... „dând și a devenit
... „ate istorică”.

... „trecut și „eroul”
... „păcii” în
... „câmp de bătălie”
... „politică, pentru a
... „uri, prin învrâjbi-
... „pacinici. Acum, în
... „arată „arama din-
... „ște lipsa de ca-
... „eciunea creierului.
... „vevoile locatarilor
... „de poartă „ilustrul”
... „avânt în „mașina
... „blind liniștea sale-
... „uni și minciuni e-
... „rămâne „perso-
... „că”... Personaliti-
... „un coz nu l Rela-
... „zat pe „poziti-
... „agogie l...”

Horia Toader

Limba Statului

După apariția articolului din
numărul trecut al „Ecoului”, prin
care ceream mai mult respect
pentru limba oficială a acestei
țări cu ocazia scrierii firmelor,
tipăririi afișelor, etc. câțiva adom-
niți în sentimentele lor civice și
„toleranți” din pricina apatiei în
care au căzut tot admirând gam-
bele și săniile vrăjii Boriska sau:
Mergit... au găsit — dânsii? —
c'am fi: *prea exigenți (?)* „cum
că nu dintr'odată să facem totu...”

Poate, în mentalitate din, zece
ani cari s'au scurs după reveni-
rea provinciilor eliberate la drept-
urile lor etnice înseamnă: „din-
tr'odată totu...” și că, cei ce
prețindem: ca în această țară
toată lumea să fie egală și la
obligățiunile legale nu numai la
drepturi, vom fi fiind *prea exigenți*
... în pisma zaharistelor
dior concepții, vom reproduce
aidoma următorul afiș, răspândit
zilele trecute în acest oraș al
tuturor toleranțelor:

Calcătura ne efectuăm în prăvălie Bul. R. Ferd. 18

**Costume barbatesc,
pantaloni, pardiseu**

cu cel mai modern american mașina de calcă cu
presiona

CEL MAI PRECIZ ÎN 10 MINUTE SE CALCĂ

dacă eventualele aveți ceva repararea hainelor și murde-
rie mică ne efectuăm și pe acela.

1. rând haine calcate Lei 35.—

1. Saco „ „ 20.—

1. pantalon „ „ 15.—

1. pardiseu sau rochie de țarnă 35.— (Doamne
sau barbatesc)

Calcătura putețieșpital Sală de așteptare

și de îmbrăcare

In sistem de abonoma-

4. rând de haine sau 8 pantaloni

Lei 120.—

chemare telefonică ne aducem, ne calcăm și ne
transportăm acasă.

Bilet de abonament puteți primi în prăvălie noastră.

CRISTAL fabrica de vopșitorie, curăță-
torie și calcătura cu presiune

Bul. Reg. Ferd. 18. Piața Unirii No. 16. Strada
Alexandru 16, și Cuză Vodă 50.

Calcătura ne efectuăm în prăvălie Bul. R. Ferd. 18

Ceeace este și mai revoltător,

e, că, pe verso afișul are alt

text, tot în românește, ceva mai

corect; deci, firma interesată,

a găsit pe cine să-l pună a-i

face textul reclamei în limba Sta-

tului într'un stil mai aproape de

cel adevărat, dar, totuși, a tipărit

afișele și în chip stălcit, ca să-și

facă damblaua — pesemne —

să sfiडेze cu nepăsarea caracte-

ristică a aceloră dintre con-

cedătenii noștri, cari nu se pot

odărni seara, dacă în fiecare zi

n'ar da ei o nouă dovadă de sa-

botare, de imperinență cresă, etc.

Cum, o să se mai facă contopi-

rea aceea de „interese comune”,

„viața laolaltă” ș. a. m. d. pe baza

căror subiecte de lamentare coti-

diană se zbârâie întruna, dacă la

tot pasul suntem jigniți astfel?

lata de ce ar fi necesar un

control al firmelor și al afișelor.

El ar avea rolul, afară de cel al

esteticeii, să pună la adăpost și

pe unii și pe alții de aceste

ocazii de răcirea raporturilor pe

cari alții: cetățeni loiali — re-

cunoaștem aceasta fără înconjur

— se luptă a le perfectua, a le

innoda și mai strașnic. *Justus*

Ecouri

Pentru o bucată de pâine...

Cămaradul Bossie, protestează în altă

parte a foii împotriva halului în care

a ajuns cafeneaua „Elite”. Dece numai

împotriva batjocurii de acolo? Desigur,

d Bossie, în indignarea dsale — care

e și a întregului public serios — a

scăpat din vedere a spune tot ce

trebuia în jurul transformării cafenele-

lor la Oradea, din localuri familiare în

adevărate bordeluri. Saftaaua, însă,

a făcut-o patronul dela „Royal”, ini-

fiativă scabroasă, împotriva căreia, tot

numai „Ecoul” a protestat la timp și

cum se cuvine. Așa stând faptele —

după părerea subscrișului — vina patro-

nului dela „Elite” se reduce.

Văzând omul: că, adunarea publicului

care consumă „fain” trebuie supra-

licitată cu „dans du ventre” și cu

„carne vie”; iar, pe de altă parte,

constatând: că la „Royal” s'a autorizat

„un așa gen de cafenea familială” ce

și-a zis omul: *dece la „Royal” da...*

și la „Elite” nu? Eu nu plătesc dări?

Ceeace face Fendrich, dece să nu fac și

eu... pentru o bucată de pâine?

Și atunci, dece să se spargă oalele

numai în capul lui Rein și nu și în al

inovatorului unei „așa idei” sau și în

cele ale celor cari tolerează asemenea

distracții familiare?

Și apoi, maimuțele, pardon: *fetele...*

ce să pape d-le Bosie? Le iei d-ta

în subsistență? Și în plus, uși matala:

că așa cum sunt aceste mercenare ale

amorului perpetuu, ele sunt, totuși, mai

preferabile, *ca's mai sigure*, decât toate

mironosițele smerite și cu cine știe ce

paravan social, fiind supuse controlului

sancitar? Drept o fi, că, e scandalos

ceea ce petrece în plin centrul orașu-

lui; însă, dacă s'a făcut dără, și cei cari

sunt puși să oprească asemenea exi-

hibițiuni în fața copilelor fragede —

al căror părinți au și dânsii partea de

vină ba poate cea mai mare fiindcă le

aduc la asemenea „distracții” — geaba

te mai revolți simpatice d. Bosie. Lasă,

dom'le, lumea să mănânce o bucată de

pâine dacă așa e vremea și ocară...

S'apoi, tare mă tem, că, de te vei vâri

asa în toate, să nu calci pe urmele

lui Ștefănescu, că, a'ai să te mai poți

ține de altceva decât de procese...

și ar fi păcat! cu atât mai mult, că,

nici d-ta și nici alți o sută dacă ați

scrii totidiau de cele ce vă împedicați

la tot pasul și tot n'o să reușiți a da

gheboșii afară din țară...

Parole d'honneur mon cher...

T.—Rică

Inaugurarea rapidului „Ardeal”

Cum a fost primit în gara Oradea? — Banchetul dat
oaspeților de Camera de comerț

Sâmbătă la orele 19 și 20
minute a sosit în gara Oradea
în cursă inaugurală rapidul „Ar-
deal” condus de d-l inspector
dela C. F. R. Panailopol, parti-
cipând la această cursă d-nii:
ministru Dimitriu, general Mo-
șoiu, general Eliade, Teodorescu
dideclorului general al căilor fer-
rate, Cezar Mereuță, director
C. F. R., colonel Negulescu,
președintele Camerei de Comerț
din localitate, și numeroși
directori și ingineri dela C.F.R.,
senatori, deputați, ziaristi etc.

Afluența de pe peron

„Evenimentul” căci pentru O-
radea, orașul depărlat de gran-
niță și cu mult caracter comer-
cial, scurtarea drumului până la
București cu 7 ore pe drept cu-
vânt este ceva evenimental, mai
cu seamă că, nu este așa de
mult de când, până la București se
faceau 24 ore și chiar zile întregi
cu trenul, a avut darul să adune
câteva mii de oameni la gară,
dând mult de lucru poliției, în-
cât a trebuit multă energie și
lact din partea d-lor: Debău,
directorul Prefecturii de poliție
și Teodorescu, comandantul ser-
genților, să reușească a men-
ține o perfectă ordine, valurile
de cetățeni împingând într'una
cordoanele de sergenți.

În întâmpinarea luxosului rap-
pid, pe lângă reprezentanții Ar-
matei în frunte cu d-l general
Brătoianu, autorităților civile în
cap cu d-l dr. Bogdan Ionescu,
prefectul județului; P. S. Sa,
Episcopul Ciorogarii și Suta sa,
foarte mulți intelectuali din toate
categoriile, meseriași și popor
cum arare ori se vede, au eșit
în gară în masă compactă și
toți factorii comerțului local în
frunte cu președintele și direc-
torul Halei comerciale d-nii:
Farcaș și dr. Fried. Aspectul gării,
admirabil iluminată și pavoazată
cu verdeață flori și drapele națio-
nale; muzica militară și uralele
celor circa 3000 de cetățeni la
apariția locomotivei de catego-
rie mare și iluminată fieric cu
becuri electrice au dat prilej de
clipe cu adevărat emoționante.

După cuvântarea ținută în gară

de d-l general Moșoiu, care, a
mulțumit d-lui Ministru Dimitriu
și d-lui dir. general Teodorescu
pentru punerea în circulație a
rapidului și a răspuns d-l mi-
nistru Dimitriu: că acest rapid,
în preajma stabilizării vieții eco-
nomice a țării e un nou pas
către accelerarea vitezii tutu-
ror trenurilor de orice trans-
porturi, oaspeții circa 100 inși
au fost conduși cu automobile
la hotelurile „Park” și „Rima-
noczi.”

Banchetul

La orele 21 seara, a avut loc
un banchet de circa 150 de tacă-
muri, dat de Camera de comerț
în sala festivă a Halei de
comerț.

(Continuarea în pag. 2-a.)

Bihorene

Domnule Redactăr,

Mio spus un domn, că tare tiai
mânieț pe minie di ce nu tiam mai
scris dă mult, da vezi dumnieța, că
noi mai avem și alie treburi nu
numa ca domnii cei mari cari să
preumbli pă ulița ce mare dien O-
radie și ciupește cu otii la doam-
nele cele mândre și roșite die gân-
diești căs ieșite dien fabrica cie die
festecuri.

Dapu io nu știu ce ai dumnieța
cu domnu consilier cel mare și cu
barbă și mai mare din Oradie, că
noi îl știem die om tare bun și mai
tare am auzt că le place la nieveste
die iel, că tare umblă după iele și
mai ales după fietile diela căfănu-
rile cele mari dien Oradie. O poa-
tie că și dumniul ti ca țăganu dien
poveste pă care lo întrebat romănu
că placuți fietile măi țăganie și el
o zis: că plac romănie apu iară lo
ntrebat că da tu lor și țăganu o zăs
că și iele mie. Amu io tăt nu cred
că tiar domnului Redactăr să nui
placă nievestile cele mândre că și
domnu Pretorian tăt după nievesti
umbla când vinie păla noi apu poa-
tie că o dat boală între domni cei
cu pământu și să gândesc numa la
nieveste, în loc să să gândiască la
treburile noaste, că o viniet ilgi-
nieri și o măsurat pământu cum io
plăcut lui și la domnii delegați și
așie am învățat și noi că cei pro-
teție.

Alduiascătie bunu Dumniezo și
pă dumnieța și pă Doamna dumnie-
tate că am auzt că prunci nu ai.
Serbuț și salutare

Ioan Popa a Vușt
colonist la graniță.

Il ardelean și reformele bisericești

din București, în
„Cuvântul” și
un timp încoace
tot mai mult de
privesc Biserica
și numai acea-
zaționalul reporta-
de efect e nota
pasionată preocu-
vular, alimentat
special, te iz-
și te indignează.
orante, alăturare
alte fețe biseri-
în Vechiul Regat,
și scârba în sufle-
eterodoxe cu bun
trivă. Noi, cari
„Babelul româ-
e concepții despre
ea ziaristice. La
doua Biblie. La
și așa ne-a rămas
slova foalei e

sfântă, căci grăește — trebuie
să grăiască — adevărul și țărânu
celitor e soare pe căvântul
din Biblie. Și'n loc de miere se
adapă cu fiere și e păcat...

Nimic de obiectat, că presa lalcă
se interesează de treburile biseri-
cești. Și așa suntem poate singu-
rul popor cu pretenții de cultură
și civilizație, care n'are presă bi-
sericească zilnică. Și ne mândrim:
a fi avangarda culturii apusene
și înainte stătători al popoarelor
ortodoxe.

Nu noi ardelenii, crescuți în du-
hul lui Șaguna, vom fi aceia, cari
vom răvni să scoatem pe mireni
dreptcredinși din cărmuirea Bi-
sericii și nu noi vom cere să amu-
fească glasul mireanului, ce spune
un cuvânt de înjerm și bună în-
drumare în treburile obștei drept-
măritoare. Nu l, dar cel ce îndrăz-
nește să se apropie de Sfânta

Sfintelor neamului românesc, tre-
buie să știe, să simtă, că locul
acesta este sfânt.

Am avut și noi arhierii noștri
„buni și mai puțin buni”, dar fie
că au fost buni, fie că au fost
mai puțin buni, arhieria s'a buce-
rit totdeauna de o cinste deose-
bită în ochii norodului. Nu s'a
pomenit vreodată, ca cineva să fi
îndrăznit să țarască un arhieriu
ardelean în forul public și să-l
împroaște halna vlădicească cu
noroiul ocării. Vlădica e capul
Bisericii, după cum Monarhul
e capul Statului. Cine lovește
în Arhieriu, lovește în Bise-
rică. Nimeni nu poate judeca
pe Arhieriu decât Soborul ar-
hierieilor. Aceasta e tradiția orto-
doxă. Terfelirea publică a prelaților
ortodoxi „cui prodest”? Ortho-
doxie! Dar plăirea demnității epis-
copale produce slăbirea ortodoxiei.

Și cine face acest sport primej-
dios al diminuirii autorității epis-
copale? Un puma de scriitori și
ziariști, grupați în jurul celor două
ziare pomenite, cari spun, că sunt

adeptii ortodoxismului în literatură,
tradiționalisti, cari dau cuvântului
vechlu înțeles nou: în firele de
tort vechiu țes beteală nouă. Or-
todoxii constructivi în literatură,
incurgând în domeniul bisericesc
au devenit ortodoxii destructivi.
Eu urmăresc scrierile acestor scri-
tori în latură ortodoxiei religioase
și sub cenușa unei preținse îngri-
jorări de soarta ortodoxiei române
n'am găsit decât ocară și dispreț
față de țerarhia și orânduieie a-
cestei ortodoxii. Ba am cetit odată
o prea transparentă apreciere la
adresa unui arhieriu pentru un
lucru duhovnicesc împrumutat dela
... catolici. Nimic nu e bun în
biserica ortodoxă română — spun
acești ortodoxi. Reformele bise-
ricești, unele sunt „inutile”, iar
altele isvorăsc din „spirit străin”.
Cierul superior e fără „pregătire
teologică” și „nedemn”. După ce
au batjocorit Episcopatul din Ve-
chiul Regat, descoperindu-i mem-
brii în fața opiniei publice și pre-
zentându-l ca „venali”, „imorali”,
„incapabili” și „nedemni” și după

ce au văzut că acea campanie a
lor de „purificare” n'a prins în
Vechiul Regat, mai nou au începu
să-și îndrepte săgețile asupra
Vlădicilor din Ardeal. Cică acești
arhierii „fără cultură teologică”
ar fi autorii „reformelor funeste”
din Biserica.

Iată ce scrie d-l Nichifor Crainic,
scriitor, ziarist și profesor la fa-
cultatea teologică din Chișinău,
în numărul 263 din 1928 al zia-
rului „Curentul” sub titlul: „Izvo-
rul reformelor funeste”: „prelații
ardeleni trecuți dincoace (în Ve-
chiul Regat) veneau cu prestigiul
de oameni noi, dar fără cultură
teologică. Invățământul teologic
în Ardeal constă din trei clase de
seminar... Însuși șeful suprem al
Bisericii și inițiatorul acestor re-
forme are, ca pregătire teologică,
trei clase de seminar... În aceste
trei clase de seminar e izvorul
reformelor funeste”. Nu eu sunt
chemat să iau apăratea pre-
laților ardeleni în ce privește
pregătirea lor „slabă”, sau tare
dar pentru fixarea adevărului

Inaugurarea rapidului „Ardeal“

(Urmare din pag. 1-a)

Toasturile

D-l ministru Dimitriu a închinat pentru M. S. Regele Mihai, urându-l spre fericirea țării și a neamului: să fie tot așa de înțelept, viteaz și blând ca strămoșii Săi.

D-l general Moșoiu, a băut în sănătatea domnilor ministru Dimitriu, general Teodorescu și colaboratorii săi, relevând însemnătatea operei de refacere a căilor ferate, începând de cei doi factori și la care activează cu tot ansamblul de bărbai devotați binelui public, către frumosul țel urmărit. La urmă, d. general Moșoiu, a închinat pentru d-l președinte al Consiliului de ministri, neobosita energie — a spus d. Moșoiu — care, ca și în alte multe acte mari de stat și în rezolvirea marelui probleme a căilor ferate își are meritul său deosebit, că a sprijinit cu multă ardoare refacerea căilor noastre de comunicațiune și a supraveghial, interesându-se și azi deaproape de progresul lor.

D-l director g-ral Teodorescu, mulțumind pentru uriașă manifestare unanimă de dragoste al căruia obiect a fost, spunând între altele că punerea în circulație și a rapidului Ardeal, nu trebuie sărbătorită pentru înțelegerea încă a unui accelerat, însă, totuși, trebuie văzut evenimentul ca o nouă manifestare a energiei românești, dornică la muncă, progres și frățescă conlucrare cu toate națiunile conviețuitoare laolaltă în această țară. Cuvântarea d-lui director general Teodorescu a fost o nouă ocazie pentru cei asistenți, de a și manifesta dragostea lor pentru neobositul și priceputul director general al C. F. R.

În urmă au mai vorbit d-nii: dr. Zigre, președintele comisiei interimare; dr. Bogdan Ionescu, prefectul județului; colonel At. Negulescu, președintele Camerei de Comerț; poetul și magistratul Cincinat Pavelescu, directorul regional C. F. R. Cluj; Hossu, deputatul lupist de Satu-Mare; Florea; Farkas președintele Halei comerciale — a cărui cuvântare rostită în românește pentru frumusețea ei o reproducem mai jos în întregime — și din nou d-l ministru Dimitriu. D-l ministru, cu ocazia celei de a doua cuvântări, a făcut — am putea spune — adevărate declarații de intenții precise ale guvernului în chestia minorităților; dsa subliniind, că, guvernul va trece imediat după stabilizare la fapte concrete, dar face totodată apel ca toți factorii productivi în stat, pentru o rapidă și cât mai lesne rezolvire a nevoilor economiei generale a țării, să răspundă cu toată sinceritatea și bunăvoința necesară spre binele comun.

Cuvântarea d-lui Farkas, președinte Halei comerciale

Exelență,
Iluștri Oaspeți,
Domnilor,

Sunt prea fericit, că, mie mi s'a dat deosebita cinste, ca în calitatea de gazdă a acestei case, a comercianților, care e documentul și simbolul cel mai ferm și durabil al armoniei și solidarității, ce există de mai bine de 60 ani între comercianții acestui oraș, ca atât personal, cât și în numele prezidiului și în al celor o mie două sute comercianți, grupați în Hala de comerț din Oradea, să salut cu toată dragostea inimii în mijlocul nostru pe Exelența Voastră și pe iluștrii noștri oaspeți.

Inaugurarea trenului „Rapid Ardeal“, este un eveniment, de o capitală importanță, nu numai pentru Căile ferate române, ci, și pentru interesele comerțului din acest oraș.

Azi, când întreaga lume se zbate pentru a realiza recorduri de rapiditate cât mai gigantice, inaugurarea acestui tren, merit să scurteze cu 7 ore timpul de parcurgere între Capitala Țării și între extrema frontieră de Vest, este un uriaș efort de muncă, este o înțelegere a vremii, față de care, societatea comercianților din Oradea e datoră, să-și manifesteze sentimentele sale de recunoștință și să-și exprime mulțumirile sale în primul rând Exelenței Voastre și apoi față de toți aceia, cari au colaborat pentru înființarea acestui tren, dela care, așteptăm multe îmbunătățiri și în primul rând ridicarea comerțului, care începea sa apună.

Vă rugăm, să ne cercetați cât mai des și să mai veniți în mijlocul nostru cu trenul „Rapid Crisul“, inaugurat azi, să vă vedem tot mereu în acest oraș de frontieră și vă rugăm, să dați comerțului descărușat: speranța, încrederea și ajutor.

Vă rugăm, să conlucrați și d-voastră iluștri oaspeți, ca comerțul din orașul Oradea, să poată ocupa poziția aceea în țara noastră, la care e chemat și la care are drept indiscutabil. Să închinăm în sănătatea domnului ministru și a iluștrilor noștri oaspeți! (Furtunoase aplauze și felicitări unanime).

La orele 24, banchetul a luat sfârșit, fiecare plecând cu frumoase impresii depe urma declarațiilor solemne și deschise făcute și dintr-o parte și din alta.

Eri Duminecă, d-nii: ministru Dimitriu, dir. g-ral Teodorescu și ceilalți oaspeți, au plecat înapoi către București. Rep.

Viața literară — artistică — sport

Cântec de seară

Hei!... Pe strada cu mulți plopi
La fereastra cu mușcate,
Am văzut odată-o fată
Minunată,
Mai frumoasă decât florile ei toate!

Și-am trecut și-a două oară
Și de-atuncea nu știu cum...
Luna dracului, vicleană,
Dolofană,
Se oprește peste drum...

Și din slava ei albastră
Mii de vrăji în juru-mi țese,
Face semne neînțelese
Și măndeamă spre fereastră.
Dar cum fata nu mai ese
Hei!... atuncea cum să cânt?...
Că m'ași face nor și vânt
Să prind luna într-o mână...
Și cu toate că-i bătrână,
Se asvârle 'n ceruri, sus,
Stinge stelele 'ntr-o doară
Și plecând în spre Apus,

Răde-a ciorilor să moară!...

Hei!... Dar lasă tu surată
Svânturată...
Ai să vezi ce-am să-ți arăt:
Astă seară — am să mă 'nbăt;
Și de-i răde iar de mine,
Am să asvârle cu barda 'n fine.
Am să intru prin fereastră,
— Nu ca fine 'n zarea albastră —
Ci vârtej, de-ai să te miri,
Gura ei de trandafiri
Să o mușc cu dinți de clește
Și de n'o tăcea chitic
Cum în baltă tace un pește,
Știu eu ce-am să fac, mă lasă,
Sunt ca fiara când mi-e dor,
Am s'o frâng de-am s'o omor
Și-am să-i dau și foc la casă...

De n'oi face-o, să mă 'ngropi;
Hei!... cumătră 'n vârful de plopi!...

Const. Barcaroiu

Camuflare

— Potpuriu —

Nae, Nae...
Nae Vasilescu
Deputat
Este supărat
Pentru că nevasta
L-a certat
Fiindcă 'ntârziat
Și n'a venit la cină.

Și e supărat,
Nae, Nae,
Fiindcă Iulescu
Și cu Crețulescu
N'au întârziat
Să vină.

Iară Doamna
Prea e molfoasă...
Dir —
Poate pentru că-i frumoasă
El o iartă
Nu o ceartă
Nici n'o injură

de Lază Forain—Ucuriș
Ci când înserează
Se camuflază,

Iar când ea-i impudă
Și îl tachinează
Nae, Nae...
Nae ia pe Nicolae
Și ji-o 'nhață la bătaie
De se minunează sotul
De cât știe Deputatul!
Și apoi ca om deștept
El alege drumul drept
Și când înserează
Se camuflază.

Dar în parlament!...
Nae, Nae
Nu-i nebun ca să-și aprindă
Singular în cap pae
Ci-i om așezat
Și n'at'un colț întunecat
Să camuflat.

Reîntoarcere

Mă reîntorc la tine mamă! În
vins, cu trupul gârbov, isovit și fața
brăzdată ca ogorul de toamnă... Și
părul, plețele negre pe care le res-
firai încet, azi sunt brumate cu fire
de argint, firul amarului mocnit; iar
ochii, răsfângeți de ojeluri cenușii
cu priviri svărlite în roata zării, pier-
dută undeva, departe; azi, vlaguiți
și storși de suferință, las să cadă
priviri șterse pe luciul neted al unei
mări incrementale.

Mă întorc la tine mamă! Sufletul
în care tu semănaseși roada bună-
tății și a blândității și cutropit de pă-
lămidă ghimpață și buruienți cu mi-
asme înăbușitoare. Oh!... Cât amar
de vreme din ziua aceea de Noem-
brie — când pânza fumurie a ceții
te înfășura într-o strângere domoală
și jilavă — când am plecat pribeag
în lume. O clipă doar și-am mai
văzut părul alb de nea, furișat sub
legătura basmalei, sfios ca o fe-
ciorară, și tu te-ai lăsat moale din
brațe-mi în timp ce buzele tale
frământau o binecuvântare...

Și-am plecat... Cât dram lung și
povărnit! Cu suflet plin de duioșie
în frează, cu soapele celor doi
meri ce străjuiau în călături să-
gănice ferestrele casei noastre,
senin și blând, bun și drept, cum
mă învățai tu înseri de ameliorist, când
torsul firelor de aur rupte din caerul
iubirei tale de mamă se împle-
teau frumos cu scipirile de raze

palide răsfânge de opaițul atârnat
pe poliță.

Dar vremea, rozându-și zăbala,
lăsă să scurgă zile de amar și trist,
când în vâpăi de arșiță, când învol-
burate de tungeji de zăpadă biciuși
de harapnicul viscolului.

E vremea dusă! Și sufletu-mi —
într'un vesnic frământ de frunză de
plop — stropiș de noroiul și ura
oamenilor, azi, plânge vestejirea vi-
suriilor. În vaer prelung de frunză 'n
vijelie.

Au apus și visuri și năzuinți...
În ritmul trist al unui prohod s'a
dus și ultimul strop de credință de
frumos din suflet, lăsând în urmă
scrum și jale, jale adâncă de furtună.

Mă reîntorc iarăși la tine, mamă!
Privește-mi buzele arse și brațele
întinse spre tine, într-o rugămintă
de cumpănă de fântână în fapt de
seară.

Mă aliniți iar, în șopot dulce de
isvor șerpuiind printre brazde de
mușceli... Și când — culcat în
poala ta în umbra unghetului din
vatră — furtuna de afară în fulgere
strivite va deștepta vaerul din suf-
letu-mi în tresăriri de desnădejde
și neputință, tu svârle cele patru
cruci 'n vânt și fă o rugă Prea Cu-
ratei din icoana veche de lemn ce
străjue o sticlă cu aghiasmă în
care plutesc trei ramuri uscate de
busuiocl...

Mister Lepădatu

trebuie să arăt că d-l Nichifor
Crainic, fost secretar general
la Ministerul Cultelor, care a
făcut seminarul din Vechiul Regat
și facultatea de teologie, unde
— dacă informația mea este exactă
— în prezent e înscris la docto-
ratul în teologie, ori nu cunoaște
organizația învățământului teologic
din Ardeal înainte de unire (când
au învățat arhierii Ardealului „cu
biata pregătire teologică“), ori cu
vrearea vrea să ducă lumea neștiu-
toare în rătăcire.

Cine nu știe, că seminarele din
Vechiul Regat au opt clase, în
cari se'nvață știință profană și
teologică amestecat și în cari se
primesc elevi cu patru clase pri-
mare? Și cine nu știe, că semi-
narele din Ardeal aveau trei ani
(azi sunt dezvoltate în Academii
cu patru ani) și primiau elevi cu
opt clase de liceu cu sau fără
baccalaureat și cu opt clase de
școală normală și numai excep-
țional elevi cu cel puțin șapte ori
șase clase de liceu? Deosebita
între aceste două tipuri de școală

e evidentă. Institutele teologice
din Ardeal au fost totdeauna și
sunt și azi școli superioare, până
când seminarele din Vechiul Regat
sunt școli secundare. Uniți, ro-
mano-catolicii și reformații numeau
seminarele lor teologice, academii
și colegii, iar noi ortodocșii din
modestie și pentru ca și aci să ne
potrivim fraților din Vechiul Regat,
unde erau numai seminare (facul-
tatea teologică din București s'a
deschis abia la 1881 ca încercare,
a fost autorizată de guvern la
1884 și organizată prin lege la 1890,
până când cel mai vechiu „semi-
nar“ teologic din Ardeal a fost
înființat la 1820 în Arad) am numit
școlile noastre de teologie:
seminarii. În aceste seminarii au
învățat carte actualii arhierii din
Ardeal. O fi „biată“, sau o fi sufi-
cientă pregătirea acestora, vred-
nicia sau nevrednicia lor s'o vă-
dească! Dar d-l Nichifor Crainic
spune: Oricum, trebuie să recu-
noaștem, nu cu această biată pre-
gătire se pot aprofunda spiritul, carac-
terul și destinele ortodoxiei“. Bine,

dar atunci cine e competent, cine
are și calitatea și pregătirea pen-
tru această aprofundare? În-
tâmplător mi-a căzut în mână zi-
lele trecute buletinul universității
din București pe anul 1928 și îm-
pins de curiozitatea profesională
de a afla, ce titluri academice au
profesorii dela întâia facultate teo-
logică a ortodoxiei române, îl
deschid și spre explicabilita mea
uimire găsec, că numai doi pro-
fesorii dela această facultate au
doctoratul în teologie, până când
toți ceilalți sunt doctori în...
filosofie. Nu cumva n'au nici a-
cești profesori, la cari d-l Nichifor
Crainic s'a înscris nu de mult la
doctorat, pregătirea și cultura
teologică deplină pentru a „pro-
funda spiritul, caracterul și des-
tinele (bieteale destinel) ortodoxiei
la cadrele lor? Notez că din
acest corp profesoral face parte
și păr. Popescu-Mălaești, cel cu
broșura „Învățământul teologic
de Stat“, care, dacă se va înfap-
ta în sensul dorit de părintele
profesor va avea, domnule Crainic

Nichifor, „rezultate anarhice și
lalicizante, adică o covârșitoare
dominație a polișianismului pro-
fan asupra cerșterii clerului“.

Nu pregătirea teologică formală,
„biată“ ori „nebiată“, nu titlurile
academice sau lipsa lor dau în-
dreptățirea, de a aprofunda „des-
tinele ortodoxiei“, nu mulțimea celor
„chemați“ ci mănunchiul de
„aleși“ ai lui Hristos conduc în
toată vremea Corabia Bisericii,
cărmașii fiind însuși Duhul Sfânt.
Nu te poteni d-lu Crainic, de cei
trei ani, de seminar, când la noi
unui avocat i se cer doar tot
atâția ani, de școală, pentruca în
Parlamentul țării să făurească
legi, să facă reforme, ce fericesc
ori nenorocesc un neam și o țară.

Dar d-l Nichifor Crainic nu se
oprește la cercetarea pregătirii
teologice a prelaților ardeleni ci
însușindu-și părerea subiectivă a
d-lui Radu Dragnea aruncă asupra
întregului Ardeal ortodox suspi-
cinea binecunoscută nouă, că ar
fi „protestantizant“. Ortodoxismul
ardelean descris în viața istorică

Stăruință

1:1

— Match —

Derby-ul orașului
să tranșeze pe
superioritatea,
nici de cum a
românească
mult superior
cui și numă
all factor
nu se aștepta
mână victorioasă
culorile roș și
Formațiile e
Crișana: Li
manescu Stop
Cădariu, Bon
Mureșan.

Stăruința: M
kadi: Nagy, Ba
Török, Gabor,
Repriza Ia
nice atacuri co
demaraj de a
pierde în fața
fort personal
fi încoronat cu
bruscat în fața
acordat este
Romanescu —
chul devine din
fionant, public
interes, și apl
moasele com
de înaintarea
încordare ner
fianu semnale
prizei.

Repriza II
duse de Stăru
rök unicul pu
Goalul fiind
Crișanei sun
trece mult în
lui Mureșan
de către Ma
tribune mar
punctul egal
Jocul că
puțin dur și
eliminează p
Groh (Str.),
fiind rănit e
către sanita
mult și par
când, din
arbitrul semn
tchului, urmă
minute neju
mai târziu.

Arbitrul V
a fost la înă
partinitor.

Dintre juc
s'au remarcat
nescu, apoi
lach, iar din
Gábor și Sz

În acest
nească Cris
cea mai bun
făcând nu d
Români car
să mulțumea
(Continu

Scrisori din Marghita

Abuzurile cu Reforma agrară. — Scumpetea vieții

E lucru știut, că, deși în comuna Marghita există moșia Abației de Melc în suprafață de 5500 jug. cad. nu s-a exportat decât o suprafață de 524 jug. cad., suprafață ce s'a dovedit în suficientă pentru satisfacerea celor îndreptății la improprietărire; aceștia nefiind nici în prezent satisfăcuți.

Discutarea acestei chestiuni, azi, însă, este tardivă, și o ommim doar în trecut și mai mult pentru lămurirea celor nelămurite ce urmează:

Dacă îndreptății la improprietărire, nu și-au primit pământul conform lotului aprobat, cum se explică împrejurarea că d-l primar al comunei: Szabó Alexandru folosește de ani de zile 20 jug. cad. teren arabil, ales pe sprânceană din cel expropriat pentru lipsiți, deși, el are proprietate personală pământ de 40 jug. în hotarul comunei Marghita; deci, departe de a fi îndreptățit la improprietărire? Sperăm, că, d-l șef al regiunii: P. Birta, ne va lămuri, sub ce titlu acest d-l primar folosește terenul în chestiune, cuvenit îndreptățitorilor? Or, la arendat cumva și de la cine; sau e rezervă de Stat — și în acest caz — pentru ce nu a fost scos la licitație, sau, de ce nu s'a dat lipsiților, cari nu și-au primit lotul?

Ne pare a crede, însă, că, acest pământ este terenul unor îndreptății cari sunt morși, dispăruși sau plecați din comună dar cari totuși figurează în tabloul de improprietărire iar d-l primar care a fost cu inșinerul la măsurătoare profitând de această împrejurare îl folosește dsa. Deasemenea se explică greu, nu știm, că, din a cui însărcinare acest d-l primar girează lucrările îndreptățitorilor, când aceștia au delegații lor aleși.

Tot astfel, mai rugăm pe d-l agronom să binevoiască a lămurii publicul: pe ce bază și prin ce mijloace d-l Kindl, inginer cu domiciliul în Cluj, care a executat măsurătoarea locurilor de casă, a putut să facă în așa fel, că, azi este proprietarul a 10 locuri de casă ce și-a măsurat din terenul expropriat? Cum a reușit dânsul, locuitor în Cluj a primi loc, mai bine zis: 10 locuri de casă în comuna Marghita, în timp ce funcționarii din comună nu pot primi un loc, pentru a-și construi casă?

Cretem că d-l agronom Birta are datoria a și căși îndreptății are în comună și căși sunt plecați, deasemenea: că, morșii nu au înviat spre a folosi terenurile atribuite la improprietărire — și astfel va lămurii chestiunea. Dar, fiindcă vorbirăm de im-

proprietărire să trecem de la pământ arabil și la pădure.

Pădurea ca și pământul cultivabil, după cât știm din prevederile legii, s'a expropriat pentru lipsiți, cari nu aveau pădure, adică, pentru cei săraci. Totuși, nu aceștia se bucură de avantaj; tajile expropriate deoarece: În hotarul, comunei Marghita s'a expropriat o suprafață de 100 jug. cad. pădure, din care, în fiecare an se exploatează o parte — exploatarea făcându-se în regie proprie de comună — figurând ca șef al exploatarei bine înțeles tot d-l primar Szabó, amintit și mai sus.

Lemne din pădurea expropriată primește toată lumea, care are bani — deci cei bogați și cari au și ei pădure în cea a posesorului.

Cel pentru care s'a expropriat pădurea, lipsitul, nu ajunge la lemne, deoarece nu are de unde plăti câte 200 lei de metru de lemne, plus 70 lei transportul — prețul cu care lemnele astfel exploatate se vând de comună. Ca o consecință a acestei stări de fapt, îndreptățitorul, pentru nevoile cărui s'a făcut exproprierea pădurei, trebuie să cumpere cu prețul cel mai mare, de piață, lemnele din pădurea expropriată și cari, dacă nu chiar gratis îi revin în tot cazul i-se cuvin pe un preț redus.

Și atunci, elogie a se întreba oricine: ce rost a mai avut exproprierea, dacă, cel lipsit nu primește lemne decât numai cu prețul de piață cu care le putea cumpăra și înainte de a se fi expropriat pădurea?

Tot interesant de știut ar fi: ce destinație s'a dat sumelor de zeci de mii de lei încasate din afecere acesta, deoarece, nu credem că exproprierea pădurei se face cu scopul de a îmbogății fondurile de rezervă ale comunelor, pe spinarea bietului îndreptățit la pământ și pădure.

Fapt este, că, lemnul din pădurea expropriată s'a dovedit de excelent pentru doage de butoaie și scânduri masive pentru podele, așa că, unii favorizați ai soartei nici nu au întârziat a profita de o asemenea afacere binevenită.

Vom mai reveni asupra acestei chestiuni, arătând modul cum s'a făcut ultima exploatare și cine s'a bucurat de avantajele expropriării pădurei.

Specula

Deși Marghita e comună rurală, scumpetea face ravagii și, dacă ar fi vorba de concurență, întreze chiar și cele mai scumpe orașe.

O masă la hotelul „Margareta” costă: 70—100 lei față de 60—80 lei cu cât se poate mânea la ori care luxos restaurant din

Oradea. Deasemenea, în timp ce la Oradea, slămina pentru untură se vinde cu 72 lei kg. iar, untura cu 80 lei, la noi d-l Fremda Bela și consorții săi în bransă, nu se sfiesc a vinde slămina cu 80 lei iar untura cu 96 și 100 lei de kg.

Ne întrebăm, care este regia acestor oameni față de regia colegilor lor din Oradea, cari au de plătit chirii colosale, diferite impozite și taxe speciale, cari în comunele rurale nu se cunosc, și: pentru ce la Oradea, totuși aceste alimente de prima necesitate, se pot vinde mai puțin ca la Marghita?

Porcul gras, viu, pe piața Marghitei este de lei 35 maximum 37 lei kgr. Pentru ce aceste alimente la Oradea se pot vinde mai puțin când măcelarii din Oradea, în fiecare zi de Vineri, sunt pe piața Marghitei, transportând de aici la Oradea cu autobuse porci, costându-i un transport 2600—3000 lei? Ar fi de dorit, ca autoritățile locale să ia măsuri pentru fixarea prețurilor maxime, așa cum prevede legea pentru înfrânarea speculei, iar pe cei ce se vor dovedi vinovați săi de pe mâna Justiției, deoarece, lăsându-se speculanții la discreție, bietul funcționar public din mica-i teafă nu va mai ajunge nici când să mănânce mai omenește.

Coresp.

Șantanul dela cafeneaua „Elite”

În locul cafenelei „Elite” cu concursul binevoitor al organelor superioare administrative, funcționează de câțiva timp: un șantan cu trei sau patru femei de moravuri ușoare, recrutate de prin tavernele cetății lui Arpad, și puse sub conducerea unui „pește” de prin aceleași taverne și pe care nepăsarea noastră specifică, nu i-a întregat nici de unde sunt și nici ce caută pe aici. Acest ordin ansamblu de șantan, care dă cea mai josnică speță de destrăbălare și care nu-ți inspiră decât desigur, este totuși, foarte mult gustat de înaintate vârstle, cu înalte situații și cari și-ar găsi foarte bine locul la mânăstire, unde, regulat li s'ar putea trimite jurnale, țigări și fotografii pornografice și acolo, desigur, și-ar putea trăi foarte bine, ultimele iluzii de plăceri imposibile...

Acest infect ansamblu, până mai eri instalat sub aceiași formă la „mama Polak” mai mult ca o casă de citire sau un ateneu popular, a găsit, în unele sfere înalte o deosebită solitudine căci iată ce zice o adresă a Prefecturii poliției către sus numitul șantan „Prefectura de Poliție bazat pe aprobarea Div. 17 dă voie șantanului din fosta cafenea Elite să fie deschis până la ora 5 dimineața. Șeful serviciului etc. etc.” Și operația se face în mod automat zilnic. De notat, că această prelungire se acordă numai acestui șantan iar celelalte cafenele sunt obligate a închide la ora 1. Altă dată, și nu e mult de atunci, o măsură generală, închidea toate localurile la ora 2 iar destrăbălarea cu toate urgiile ei rămânea la periferie. Astăzi, această destrăbălare este încurajată și dată de oficialitate ca spectacol publicului la centru. Refuz să cred că d-l general Economu nu va interveni cu autoritatea d-sale pentru a feri publicul românesc de asemenea desgușătoare exhibiții și de a mai lăsa acestui șantan prelungiri ca acelea de până în prezent. Publicul românesc nu poate tolera ca sub formă de cafenea să fie puși în fața unor spectacole bune numai pentru „Cănușă” de pe cheul Dâmboviței din București. Așteptăm. N. I. Bossie

Știri și fa

Abonamentele la gazeta „Ecol” sunt următoarele:

Pe un an: lei 300; pe șase luni: lei 160; pentru bănci, instituții particulare și de Stat: 1000 lei anual. În străinătate dublu.

Anunțuri și reclame după tarif.

Redactorul nostru sportiv e d-l Vasile Grădinaru-Baby.

Sâmbătă înainte de amiază a avut loc la Prefectura județului o conferință administrativă sub conducerea d-lor: dr. Bogdan Ionescu, prefectul județului și Desideriu Tempelean, subprefect, cu care ocazie, cea mai importantă chestiune discutată a fost darea notelor calificative pentru notarii comunali și cercuali.

Aredez urgent 25 jugăre grădinarie, lângă Bariera Aradului la florărie. Are apă, bazin și raul Pece — Doritorii se vor adresa d-lui Căpitan Georgescu (Cercul Recrutare.)

Eri, Duminecă, în Catedrala ortodoxă s'a produs pentru prima oară în acest an corul studenților Academiei teologice ortodoxe, sub conducerea arhidiaconului — profesor: C. Givulescu.

Curierul Spectac

D-l Petre Alex. Popescu, virtuosul violoncelist, pregătește un turneu de concerte în orașele principale din Ardeal.

Marele maestru Enescu, înainte de a pleca în America dă ultimele 5 concerte de sonate în Capitală

Măine Marți 23 Octombrie a. Societatea Filarmonică, din Oradea, începe repetițiile în vederea concertelor din stagiunea actuală. Întâiul concert va avea loc în luna Noembrie pentru comemorarea lui Schubert.

Data, o vom anunța la timp.

În curând, talentul violoncelist Földessy va da un concert în localitate.

Teatrul Asociației „Vestul Românesc” Director artistic: D-l A. P. BĂNUȚ Sola Teatrului „Regina Maria”

Vineri, 26 Octombrie 1928 orele 8¹/₂ seara

Reprezentatia No. 3. Bilete seria A

Se va reprezenta:

SORANA

Dramă în 3 acte de Al. Brătescu-Voinești

Distribuția:

Grigore Cruceru D-l Aurel Dinu
Mișu Cruceru . . . Alex. Șerban
Iorgu Nisipeanu . . . Const. Barcaroiu
Barbu Viespeanu . . . Ion Pella
Eliza Cruceru . . . D-ra Maria Sandu
Olga D-na Adriana Șerban
Ana D-ra Fifi Mihailovitz
Const. Nisipeanu D-na Ana Botez
O servitoare . . . D-ra Nușă Ivanovna

Diracția de scenă: D-l D. TIBOR

După ridicarea cortinei, intrarea în sală este absolut interzisă.

La premiere, Onor Public este rugat a veni în ținută de seară. Doamnele cu pălării nu sunt admise în staluri.

Prețul locurilor:

SERALE: Loja lei 300; fotoliu lei 70; stal I. lei 50; stal II. lei 40; balcon rând I. lei 30; balcon rând II. lei 25; loc rez. pe galerie lei 15, galeria lei 10, inclusiv taxele plus 1 leu de bilet, pentru Sindacatul artiștilor.

IN MATINEI: Loja lei 180; Fotoliu lei 40; Stal I. lei 30; Stal II. lei 20, Balcon I. și II. lei 15; Loc rezervat pe galerie lei 10; Galeria lei 5.

Biletele la cassa teatrului, între orele 11—1 și 5—7 seara

Vrem să eprilej, că, tă muzicală a d dată: o înche armonie, inle plex de vo ceace deno verență și m mai mențion ghie execuția zifia neobos destul prof

Cetim în Ivan, agent cepția circum destitute din ridicării art insușire de bili și pentru

Ministerul aprobat ca cizee de red C. F. R. pâr a. c. când se universare.

Concursul compoziție Enescu” se cembrie c. Manuscrise fi adreseate, p Casei Școale

De astăzi pidul Ardeal

În seara de va avea loc romano-cato sului pianist cursul violon sopranei An

Teatrul

Miercuri 24 amiază la or matneiu d MIȘU

FEMEI

Comedia în 2 ac Mișu Fotino didă în rolul

Miercuri, 24 ora 9 se formidabilul

SAT

Comedie Sa — de Char

Cu creș

Mișu Fotino Iana Jan Niclescu

Această pie rești de pe

Elevi și asista la

Biletele l

Pub

Se publi

darea în rilor de c

în beton a

șos. jud. km. 18—1

ziua de 2 ora 11. a

a) Infra de lei 450

b) Tabl lei 750.00

Licitajia art. 72-82

Publ. sept lucrare.

Informa la Servici

Bihor în Oradea

Încă vechea mentalitate bizantină de a politicaniza totul și vrea să mai trăiască vechiul sistem ce schimbă odinzoară, concomitent cu schimbarea guvernelor pe protoierii de județe și pe prelați, cum schimbă prefecții de poliție și de județe. Legea e de vină? Eu cred că oamenii. Pentru stăpînire acestui rău trecător: a-și dea concursul și presa. Gazetarul depe amvonul presei să strige noilor șagunian, să-și deslece curelele în călțan înțel, când pășesc pragul bisericii; să nu confund e alegerea deputaților sinodali (tradiționalul cuvânt ardelenesc „deputat” e înlocuit astăzi cu „membru”, probabil pentru evitarea confundării cu „deputatul din Camera”), cu o alegere oarecare de reprezentant al națiunii în Casa țării.

E grea robia, când te mistue dorul de libertate, dar și mai ne-suferită este libertatea, când ai fire de rob. Izraelitenii în pustie căteau împotriva lui Moise, fiindcă n'aveau deajuns de mâncare. Noi am gustat din mana

constituționalismului bisericesc și nu dorim pâinea amară a Egiptului. Azi această mană este hrana întregii ortodoxii române. Gustați din ea și aveți să vedeți că e bună la mâncare, dar gustați cu evlavie creștinului, ce se împartășește cu sfintele taine și atunci veți vedea că n'a fost o „greșală” ci o faptă bună „transpunerea spiritului ardelen în ordinea bisericească”. Ortodoxismul nu este imobil, el trăește și va trăi prin dragostea neprecuțită a fiilor ei buni, fie cleric, fie laici. Nu prin critică pătimășă, ce demoralizează și face doar plăcere dușmanilor ortodoxei, ci prin muncă constructivă vom îndrepta lipsurile și vom promova interesele ortodoxei. Atunci vom putea spune, că reprezentăm pe Dumnezeu pe acest pământ românesc.”

Ic. stavr. St. Munteanu

N. R. Am reproduc acest articol apărut în „Legea Românească” nu fiindcă ne însușim părerea Cucernicului Icon. stavrofor Munteanu — cu toată admirația noastră și simpatia ce avem pentru Cucernica sa — ci, numai pentru ca răspunsul să ajungă mai curând la cunoștința D-lui Nichifor Crăinic, pe această cale.